

'Een kind mag er zijn, dát is onze boodschap'

"Wij willen voor de leerlingen een vaste, veilige plek zijn waar ze altijd met hun vragen en problemen terecht kunnen", vat Marja Zijp, begeleider van het Ondersteuningspunt (OSP) aan het Wiringerlant haar kerntaak samen. Met haar collega's Danny Burger en Tanja van de Donk begeleidt ze leerlingen met een extra ondersteuningsbehoefte.



Danny Burger, Tanja van de Donk en Marja Zijp

Het is iets voor half 11 op het Wiringerlant, als een jongen van een jaar of veertien in de OSP-kamer neerploft op een felgroene zitzak. Zonder iets te zeggen, draait hij de dop van zijn pak drinken. Hij neemt een paar flinke slokken, terwijl hij voorzichtig een

blik werpt op de volle schoolgang, waar zijn lawaaierige klasgenoten passeren.

"Mooi hè?", glimlacht Marja Zijp even later, als zijn les weer is hervat. "Die jongen pakt hier elke dag zijn rustmoment. Hij voelt zich namelijk niet altijd prettig in een drukke ruimte. Daarom komt hij vaak even bij ons zitten. Na zijn time-out of pauzement vervolgt hij zijn schooldag weer."

Rugzakleerlingen

Bij het OSP, dat bij het Wiringerlant Pluspunt wordt genoemd, komen onder andere de voormalige rugzakleerlingen. "De zorgvraag is heel divers", stelt Marja Zijp. "We geven extra ondersteuning op het gebied van gedrag, maar begeleiden ook langdurig zieken, kinderen met een visuele handicap of scholieren met een diagnose. Anderen hebben moeite met plannen en organiseren, of raken van streek als hun les uitvalt. De hulpvragen zijn, kortom, ontzettend divers."

Ze vertelt over een leerling met Asperger. "Zijn klasge-

noten merken natuurlijk ook dat hij anders is. Mogelijk ontaardt dit in pesterijen, en dat moment wil ik voor zijn. Daarom heb ik onlangs met hem een presentatie gegeven over Asperger. Nu kent iedereen zijn verhaal. Dat zorgt voor begrip. Elk kind mag er namelijk zijn - dát is onze boodschap."

Intensief

Volgens Marja Zijp is haar begeleiding met scholieren heel intensief. "Ik heb een leerlinge die al zeven jaar bij me komt. Ze begon hier op de HAVO en doet dit jaar haar vwo-examen. Haar ontwikkeling is prachtig om te zien: van een ADD-meisje in de brugklas die niet kon organiseren en daardoor snel in paniek raakte, tot de vwo-scholier die zelf prachtige schema's maakt om haar huiswerk te plannen."

"Dit is heel mooi en dankbaar werk", besluit ze. "Wat ik het mooiste vind van de kinderen die wij begeleiden? Dat ze allemaal puur en echt zijn. De meesten kunnen niet anders."

'De hulpvragen zijn heel divers'